

**Decizie de indexare a faptei de plagiat la poziția
00371 / 03.07.2017
și pentru admitere la publicare în volum tipărit**

care se bazează pe:

A. Nota de constatare și confirmare a indiciilor de plagiat prin fișa suspiciunii inclusă în decizie.

Fișa suspiciunii de plagiat / Sheet of plagiarism's suspicion	
Opera suspicionată (OS) Suspicious work	Opera autentică (OA) Authentic work
OS	TOMA Gheorghe, ȘTEFAN Teodoru, TUDOSE Mihai și LUNGU Severin Florian. <i>Schimbarea managerială, managementul schimbării: manageri înnașcuți, manageri formați</i> . București: Editura Academiei Naționale de Informații [A.N.I.]. 2009.
OA	TOFFLER Alvin. <i>Șocul viitorului</i> . București: Editura Politică, București. 1973.
Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion	
p.324:32 – p.325:19	p.38:08– p.39:15
Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la Sheet drawn up for including the suspicion in the Index of Plagiarized Works in Romania at www.plagiate.ro	

Notă: Prin „p.72:00” se înțelege paragraful care se termină la finele pag.72. Notația „p.00:00” semnifică până la ultima pagină a capitolului curent, în întregime de la punctul inițial al preluării.

Note: By „p.72:00” one understands the text ending with the end of the page 72. By „p.00:00” one understands the taking over from the initial point till the last page of the current chapter, entirely.

B. Fișa de argumentare a calificării de plagiat alăturată, fișă care la rândul său este parte a deciziei.

Echipa Indexului Operelor Plagiate în România

Fișa de argumentare a calificării

Nr. crt.	Descrierea situației care este încadrată drept plagiat	Se confirmă
1.	Preluarea identică a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
2.	Preluarea a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, care sunt rezumate ale unor opere anterioare operei autentice, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
3.	Preluarea identică a unor figuri (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
4.	Preluarea identică a unor tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
5.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin includerea unui nou autor sau de noi autori fără contribuție explicită în lista de autori	✓
6.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin excluderea unui autor sau a unor autori din lista inițială de autori.	
7.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței, fără nici o intervenție personală care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
8.	Preluarea identică de figuri sau reprezentări grafice (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
9.	Preluarea identică de tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
10.	Preluarea identică a unor fragmente de demonstrație sau de deducere a unor relații matematice care nu se justifică în regăsirea unei relații matematice finale necesare aplicării efective dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
11.	Preluarea identică a textului (piese de creație de tip text) unei lucrări publicate anterior sau simultan, cu același titlu sau cu titlu similar, de un același autor / un același grup de autori în publicații sau edituri diferite.	
12.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație de tip text) ale unui cuvânt înainte sau ale unei prefețe care se referă la două opere, diferite, publicate în două momente diferite de timp.	

Notă:

a) Prin „proveniență” se înțelege informația din care se pot identifica cel puțin numele autorului / autorilor, titlul operei, anul apariției.

b) Plagiatul este definit prin textul legii¹.

„...plagiatul – expunerea într-o operă scrisă sau o comunicare orală, inclusiv în format electronic, a unor texte, idei, demonstrații, date, ipoteze, teorii, rezultate ori metode științifice extrase din opere scrise, inclusiv în format electronic, ale altor autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimitere la operele originale...”.

Tehnic, plagiatul are la bază conceptul de **piesă de creație** care²:

„...este un element de comunicare prezentat în formă scrisă, ca text, imagine sau combinat, care posedă un subiect, o organizare sau o construcție logică și de argumentare care presupune niște premise, un raționament și o concluzie. Piesa de creație presupune în mod necesar o formă de exprimare specifică unei persoane. Piesa de creație se poate asocia cu întreaga operă autentică sau cu o parte a acesteia...”

cu care se poate face identificarea operei plagiate sau suspicioase de plagiat³:

„...O operă de creație se găsește în poziția de operă plagiată sau operă suspicioasă de plagiat în raport cu o altă operă considerată autentică dacă:

- i) Cele două opere tratează același subiect sau subiecte înrudite.
- ii) Opera autentică a fost făcută publică anterior operei suspicioase.
- iii) Cele două opere conțin piese de creație identificabile comune care posedă, fiecare în parte, un subiect și o formă de prezentare bine definită.
- iv) Pentru piesele de creație comune, adică prezente în opera autentică și în opera suspicioasă, nu există o menționare explicită a provenienței. Menționarea provenienței se face printr-o citare care permite identificarea piesei de creație preluate din opera autentică.
- v) Simpla menționare a titlului unei opere autentice într-un capitol de bibliografie sau similar acestuia fără delimitarea întinderii preluării nu este de natură să evite punerea în discuție a suspiciunii de plagiat.
- vi) Piesele de creație preluate din opera autentică se utilizează la construcții realizate prin juxtapunere fără ca acestea să fie tratate de autorul operei suspicioase prin poziția sa explicită.
- vii) În opera suspicioasă se identifică un fir sau mai multe fire logice de argumentare și tratare care leagă aceleași premise cu aceleași concluzii ca în opera autentică...”

¹ Legea nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iunie 2004

² ISOC, D. Ghid de acțiune împotriva plagiatului: bună-conduită, prevenire, combatere. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2012.

³ ISOC, D. Prevenitor de plagiat. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2014.

Gheorghe TOMA

Teodoru ȘTEFAN

Mihailă TUDOSE

Ștefan Florin LUNCIU

SCHEIMBAȘIA ȘI ÎNĂLȚĂRII MANAGEMENTUL ȘCHEIMBĂRII

• *Manageri înmăscuți* • *Manageri formați*

Ediura ANL
București - 2009

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
TOMA, GHEORGHE
**Schimbarea managerială. Managementul schimbării –
manageri înnașcuți, manageri formați /**
Gheorghe Toma, Teodoru Ștefan, Mihai Tudose –
București: Editura Academiei Naționale de Informații, 2009
Bibliogr.
ISBN 978-973-7610-84-3
I. Teodoru, Ștefan
II. Tudose, Mihai
65.012.4

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Redactor-șef: Ion IVAN
Coordonator editare: George IANCU
Redactare: Sofica FILIP
Tehnoredactare: Corina TRICĂ
Copertă: Lucian COROI

Bun de tipar: 28.01.2009. Apărut: ianuarie 2009.
Tipărit sub comanda nr. 2408261 din 28.01.2009

Editura ANI
București, 2009
Telefon: 021 4106550/1215 sau 1200
Fax: 0213104714
ISBN 978-973-7610-84-3

mediul de viață în funcție de condițiile naturale. Orice modificare a condițiilor climaterice sau a habitatului natural se reflectă în stilul de viață al populațiilor care ocupă un anumit teritoriu. Facem referire aici la tot ceea ce înseamnă agresiune asupra mediului înconjurător.

↳ *Factorii culturali* au o influență semnificativă în declanșarea schimbării sociale și în această arie putem circumscrie efectele produse de inovațiile tehnologice, descoperirile științifice, difuziunea culturală, religia etc.

↳ *Influențele politice* joacă un rol extrem de important în producerea schimbărilor sociale. Amintim aici luptele dintre diferite națiuni pentru a controla teritoriul sau resurse, lupte ce au marcat în mod evident evoluția omenirii în secolele al XIX-lea și al XX-lea. Cel mai elocvent exemplu însă îl reprezintă „momentul 11 septembrie 2001” despre care se afirmă că a produs o schimbare majoră în politica mondială. Pentru o mai bună înțelegere a celor prezentate mai sus, am considerat că trebuie să formulăm câteva exemple. Schimbările sociale pot fi inițiate de: guverne, prin acțiune legislativă sau executivă (legi de organizare a diferitelor instituții publice ori implementarea unor programe sociale pentru tineri, șomeri sau pensionari); cetățeni organizați în diverse mișcări sociale (sindicale, feministe, ecologiste ș.a.); difuziunea culturală (ocupație militară, colonialism, migrație) sau de consecințele intenționate ori neintenționate ale inovațiilor tehnologice. Procesul globalizării se numără printre cele mai importante schimbări sociale cu care ne confruntăm în prezent. Analiza sociologică restrânsă la studiul unor societăți independente devine tot mai anacronică. Problemele fundamentale cu care se confruntă viața socială, cum ar fi împiedicarea distrugerii unor ecosisteme sau limitarea spațio-temporală a conflictelor armate nu își pot găsi o rezolvare decât printr-o abordare globală.

↳ *Motorul tehnologic* este, de asemenea, un important izvor al schimbării în societate. Tehnica este, fără doar și poate, o forță majoră, care activează tendința de accelerare. Inventarea jugului de plug în Evul Mediu a dus la importante schimbări în agricultură și a reprezentat un proces tehnic tot la fel de important ca și cuptorul lui Bessemer cu câteva secole mai târziu.

Accelerarea apare uneori în mod spectaculos când vorbim de tehnologie. În anul 6 000 î.H. cel mai rapid mijloc de transport pe care omul îl avea la dispoziție pentru a străbate distanțe mari era caravana cu cămile, care parcurgea în medie 13 km pe oră. Abia în anul 1600 î.H., când a fost inventat carul, viteza maximă s-a ridicat la 30 de km pe oră. Această invenție a fost atât de impresionantă și s-a dovedit că era atât de greu să fie depășită această limită de viteză, încât abia peste aproximativ 3 500 de ani, când prima diligență a început să circule în Anglia, în anul 1784, ea nu

realiza în medie mai mult de 26 km pe oră. Prima locomotivă cu aburi, care a început să circule în anul 1825, avea o viteză medie de numai 20 de km pe oră, iar marile corăbii ale timpului străbăteau oceanul cu jumătate din această viteză. Abia în anii '80 ai secolului al XIX-lea, omul, cu ajutorul unei locomotive cu aburi perfecționate a reușit să atingă viteza de 160 de km pe oră. Omenirea a avut deci nevoie de milioane de ani ca să atingă acest record.

A fost însă nevoie de numai 58 de ani pentru a depăși de patru ori limita atinsă, astfel că în 1938 omul străpungea în aer bariera de 500 de km pe oră. A durat doar cât o scăpare de 20 de ani până când s-a dublat și această limită, în 1960 avioane rachetă s-au apropiat de viteze de 6 000 de km pe oră, iar oameni în capsule spațiale înconjurau Pământul cu 28 000 de km pe oră. Dacă s-ar întocmi un grafic, linia progresului reprezentând progresul înregistrat de generația trecută ar sări din pagină pe verticală.

Explicația acestei situații rezidă în faptul că tehnica se hrănește cu propria ei substanță. Tehnica face posibilă și mai multă tehnică, după cum putem observa dacă examinăm ce se petrece cu procesul inovației. Inovația tehnică rezidă dintr-un ciclu de trei stadii înlănțuite și care se nasc unul din celălalt, întâi e ideea creatoare și realizabilă, apoi vine aplicația practică și cea de-a treia fază, difuzarea în sânul societății.

B. Rezistența la schimbare

Schimbarea este legată de cele mai multe ori de nevoia de progres, de evoluție, de mai bine, însă ea nu se poate face instantaneu și nici nu poate fi acceptată unanim de către toți actorii vieții sociale.

De-a lungul timpului, sute de mii de oameni au murit din cauza bolilor și a infecțiilor, în războaie, la un om ucis în luptă, alți zeci de oameni erau uciși de boli și infecții. Din aceeași cauză mii de mame și de nou-născuți mureau la naștere. Problema era că medicilor le era greu să accepte ideea, schimbătoare, că fermentația, putrefacția, infectarea și bolile pot fi produse de bacterii atât de mici, încât nu pot fi văzute cu ochiul liber. Doar când Louis Pasteur în Franța, Ignaz Philipp Semelweis în Ungaria și alții au schimbat această paradigmă în mințile doctorilor, știința medicală a făcut un progres semnificativ în combaterea bolilor și a infecțiilor.

În general, oamenii opun rezistență și încearcă să evite schimbările asupra cărora planează suspiciuni legate de diminuarea veniturilor, suplimentarea sarcinilor de serviciu, diminuarea posibilităților de influență sau exercitare a puterii. Deși acest lucru este ușor de înțeles, totuși se opune rezistență și atunci când schimbările au un caracter favorabil persoanelor vizate. Rezistența la schimbare este o îmbinare între o reacție individuală și